



# Dan je zanj tudi zdaj prekratek



BLAŽ SETNIKAR

NI MU DOLGČAS

Članu ansambla **Prešernovega gledališča Kranj Blažu Setnikarju** se je zaradi ustavitve javnega življenja vsakdanjik povsem spremenil. Pot v gledališče ali studio so namreč prejšnji mesec zamenjali telefon, prenosnik in kup papirja. »Gledališče je naš drugi dom, tako da je razlika očitna. Pogrešam soigralko in soigralce, čakanja na predstave, pogovore. Te dni pripravljamo omnibus monologov, posnetih na domačih kavčih, za naslednjo 'pravo' predstavo pa bodo vaje s kavča zalegle le na začetku. Novi koronavirus bo gotovo zaznamoval način dela. Vaje začinjamo konec maja, glede predstav pa smo odvisni od navadil. Del našega poklica je osvetljevanje aktualnih družbenih dogajanj in iskanje najboljših možnih interakcij z vsakim gledalcem; vzemimo trenutne omejitve kot izziv, da odkrivamo nove stvari,« poziva Blaž. Predstave, ki jih je zamudil, tako matičnega gledališča kot tudi drugih, pa gleda na spletu. Sicer pa igralcu, ki se je pred časom iz Ljubljane umaknil v naravo, dnevi minevajo še ob sprehodih po gozdu, delu na vrtu, košnji in skrbi za dom ter interakciji s prijatelji in družino. Čas v samoizolaciji mu tako ne teče nič počasneje in mu ga zvečer vedno zmanjka. Pandemija novega koronavirusa in posledična samoizolacija sta Blažu prinesli spoznanje, da gre lahko v trgovino samo dvakrat na mesec in ni prav nobene razlike in da so občutek nemoči ter nenadne spremembe pomemben del našega življenja, ki nas od časa do časa prizemljijo. O novi realnosti pa pravi naslednje: »To da ne bo več tako, kot je bilo, je slišati na vsakem vogalu, ampak dajmo času čas in ostanimo z mislimi pri tistem, kar se dogaja okoli nas.«